

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15119/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјана Андријашевић, Весне Мاستиловић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „ГРАДСКА ТОПЛАНА“ из Пирота, коју заступа пуномоћник Милан Илић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., коју заступа пуномоћник Срђан Љ. Ивковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 307/23 од 10.04.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 307/23 од 10.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 307/23 од 10.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 872/22 од 21.02.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име пружања услуге даљинског грејања за период од 01.01.2021. године до 30.09.2021. године износе ближе означене у изреци пресуде и износ од 63.581,00 динара на име трошкова парничног поступка. Решење о извршењу јавног извршитеља Иивк бр.173/22 од 01.03.2022. године је укинато у целости.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 307/23 од 10.04.2023. године потврђена је пресуда Основног суда у Пироту П 872/22 од 21.02.2023. године и жалба тужене одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцу, као енергетском субјекту, накнаде по основу индиректног загревања просторија стана тужене која се самовласно искључила са централног грејања, а правноснажном одлуком одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права. При том, одлуке судова приложене уз ревизију, којима тужена указује на евентуално другачије одлучивање о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом, не указују нужно и на исказан различит правни став у тим одлукама, будући да правилна примена материјалног права у тим споровима зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док ставом 3. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Иницијални акт у овој правној ствари поднет је 25.02.2022. године, а вредност предмета спора опредељена је износом од 59.434,94 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења иницијалног акта, па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија, применом члана 479. став 6. ЗПП, није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**